

UZASADNIENIE

Powód K. G. Syndyk Masy Upadłości Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej (...) w upadłości z siedzibą we W. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwana D. O. ma zapłacić na rzecz powoda kwotę 195.747,10 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 31 grudnia 2020 r. do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 9 czerwca 2015 r. zawarł z pozwaną umowę pożyczki nr (...), na podstawie której strona powodowa udzieliła pozwanej pożyczki w kwocie 150.000,00 zł na okres do dnia 9 czerwca 2021 r. Wskazano, że pozwana od początku nie regulowała w sposób zgodny z umową pożyczki wymagalnych rat. Zaznaczono, że pismem z dnia 16 grudnia 2015 r. pozwana została wezwana do zapłaty zaległych należności. Pismem z dnia 10 lutego 2016 r. kolejny raz wezwano pozwaną do zapłaty.

Następnie powód zwrócił uwagę, iż na skutek spotkania stron w dniu 8 marca 2016 r. w siedzibie powoda, strona pozwana zaproponowała spłaty miesięczne w wysokości po 500,00 zł do miesiąca września 2016 r., a we wrześniu 2016 r. dokonanie wpłaty większej kwoty z dochodów uzyskanych ze sprzedaży gryki, dzikiej róży, głogu i porzeczeki. Zaznaczono, że na skutek powyższego pomiędzy stronami został podpisany aneks nr (...) do umowy pożyczki, w którym określono, że zabezpieczeniem spłaty pożyczki jest weksel in blanco oraz hipoteka na nieruchomości KW (...). Podano, iż pozwana złożyła oświadczenie, że celem zabezpieczenia spłaty przedmiotowej wierzytelności ustanawia na rzecz powoda na nieruchomości hipotekę umowną do kwoty 225.000,00 zł.

Wskazano, iż na skutek nie dokonywania zadeklarowanych wpłat, pismem z dnia 8 czerwca 2016 r. powód wystosował do pozwanej wezwanie do zapłaty. Powód zaznaczył, iż pismem z dnia 14 czerwca 2016 r. powód złożył oświadczenie o wypowiedzeniu umowy oraz wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 149.525,34 zł. Pozwana nie wywiązała się z zobowiązania, co skutkowało wypełnieniem weksla in blanco.

Powód podkreślił, iż z uwagi na dalszy brak spłat zadłużenia, pismem z dnia 14 grudnia 2016 r. strona powodowa wniosła przeciwko pozwanej do Sądu Okręgowego we Włocławku pozew o wydanie na podstawie wypełnionego weksla nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym. Na skutek powyższego, Sąd w dniu 26 stycznia 2017 r. wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu, od którego pozwana wniosła zarzuty. W konsekwencji Sąd wyrokiem z dnia 29 maja 2018 r. uchylił wydany na podstawie weksla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym i oddalił powództwo w całości.

Wskazano, że pismem z dnia 3 lipca 2019 r. powód ponownie wezwał pozwaną do zapłaty kwoty zadłużenia z tytułu umowy pożyczki. W odpowiedzi na powyższe zaznaczono, iż pozwana składała wniosek o restrukturyzację jednocześnie proponując minimalne wpłaty w kwocie 300,00 zł miesięcznie. Poinformowano pozwaną, iż niniejsza propozycja nie może zostać zaakceptowana przez powoda.

Powód zaznaczył, iż pismem z dnia 12 sierpnia 2019 r. wezwał pozwaną do przedłożenia dokumentów potwierdzających zainicjowaną przez nią procedurę mającą na celu doprowadzenie do restrukturyzacji. Strona powodowa na skutek braku propozycji ugodowych pozwanej oraz nie przedłożenia wskazanych przez powoda dokumentów dwukrotnie wezwała pozwaną do przedstawienia propozycji spłaty wymagalnego zadłużenia. Na skutek braku odpowiedzi powód wystosował pozwanej przedsądowe wezwanie do zapłaty wskazując, że kwota zadłużenia na dzień 24 lipca 2020 r. wynosiła 188.627,36 zł.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymały stanowiska dotychczas zajęte w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

Dnia 9 czerwca 2015 r. powód zawarł z pozwaną umowę pożyczki nr (...), na podstawie której strona powodowa udzieliła pozwanej pożyczki w kwocie 150.000,00 zł na okres do dnia 9 czerwca 2021 r. /okoliczność bezsporna/

Pismem z dnia 16 grudnia 2015 r. pozwana została wezwana do zapłaty zaległych należności. Pismem z dnia 10 lutego 2016 r. kolejny raz wezwano pozwaną do zapłaty.

dowody : wezwanie do zapłaty (k. 46 akt); wezwanie do zapłaty (k. 47 akt).

W dniu 8 marca 2016 r. w siedzibie powoda odbyło się spotkanie, w którym uczestniczyła strona pozwana. Pozwana zaznaczyła, iż ma problemy finansowe związane z regulowaniem zobowiązania względem powoda. Problemy te powstały w wyniku strat, jakie poniosła w związku ze szkodami w uprawach łubinu na obszarze ok. 30 ha. Pozwana zaproponowała spłaty miesięczne w wysokości po 500,00 zł do miesiąca września 2016 r., a we wrześniu 2016 r. dokonanie wpłaty większej kwoty z dochodów uzyskanych ze sprzedaży gryki, dzikiej róży, głogu i porzeczeki.

Na skutek powyższego pomiędzy stronami został podpisany aneks nr (...) do umowy pożyczki, w którym określono, że zabezpieczeniem spłaty pożyczki jest weksel in blanco oraz hipoteka na nieruchomości KW (...), prowadzona przez Sąd Rejonowy w Szczecinku, nr działki (...).

Strona pozwana złożyła oświadczenie, że celem zabezpieczenia spłaty przedmiotowej wierzytelności ustanawia na rzecz powoda na nieruchomości hipotekę umowną do kwoty 225.000,00 zł.

dowody : notatka ze spotkania z klientem (k. 48 akt); aneks nr (...) do umowy pożyczki nr (...) (k. 49 akt); oświadczenie właściciela nieruchomości o ustanowieniu hipoteki (k. 50 akt).

Pismem z dnia 8 czerwca 2016 r. powód wystosował do pozwanej wezwanie do zapłaty zaległych rat w kwocie 15.730,34 zł wynikających z przedmiotowej umowy pożyczki w terminie 7 dni liczonych od dnia otrzymania niniejszego pisma.

dowód : wezwanie do zapłaty (k. 52 akt).

W dniu 14 czerwca 2016 r. powód zawiadomił pozwaną o wypowiedzeniu umowy oraz wezwał do zapłaty w terminie 30 dni od otrzymania niniejszego pisma kwoty 149.525,34 zł.

dowód : zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy (k. 55 akt).

W piśmie z dnia 9 września 2016 r. pozwana uznała wezwanie do zapłaty z dnia 8 czerwca za przedwczesne. W odpowiedzi na niniejsze pismo powód poinformował stronę pozwaną, że wypowiedzenie umowy spowodowane było brakiem wpłat na spłatę pożyczki.

dowody : pismo pozwanej (k. 60 akt); odpowiedź na pismo pozwanej (k. 62 akt).

Na skutek braku uregulowania wymagalnych zobowiązań, powód wypełnił weksel i opatrzył go datą płatności 18 września 2016 r.

dowód : wezwanie do wykupu weksla (k. 58 akt).

Sąd Okręgowy we Włocławku I Wydział Cywilny na skutek pozwu wniesionego 30 grudnia 2016 r. przez powoda, nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 26 stycznia 2017 r. nakazał pozwanej, by zapłaciła na rzecz powoda kwotę 153.340,93 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 19 września 2016 r. do dnia zapłaty wraz z kwotą 1.917,00 zł tytułem kosztów procesowych, w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu lub wniosła w tym terminie zarzuty.

dowód : nakaz zapłaty, sygn. akt I Nc 200/16 (k. 68 akt).

Pozwana w dniu 23 lutego 2017 r. wniosła zarzuty do powyższego nakazu zapłaty. Wyrokiem z dnia 29 maja 2018 r. Sąd Okręgowy we Włocławku uchylił nakaz zapłaty i oddalił powództwo. Nadto Sąd zasądził od powoda kwotę 11.168 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wyroku Sąd wskazał, iż powód nie poinformował pozwanej o możliwości złożenia w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania, wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Zdaniem Sądu Okręgowego we Włocławku zaistniałe braki mają skutek w postaci braku możliwości wypowiedzenia umowy kredytu.

dowody : zarzuty do nakazu zapłaty (k. 70-71 akt); wyrok Sądu Okręgowego we Włocławku, sygn. akt I C 330/17 (k. 72-84 akt).

Powód pismem z dnia 3 lipca 2019 r. wezwał pozwaną do zapłaty należności w terminie 14 dni od otrzymania wezwania. Na skutek otrzymania przedmiotowego wezwania przez pozwaną, złożyła ona wniosek o restrukturyzację zadłużenia, proponując przez okres kilku miesięcy aż do czasu całkowitej spłaty zadłużenia minimalne wpłaty w kwocie 300,00 zł. Niniejsza propozycja nie została zaaprobowana przez powoda.

dowody : wezwanie do zapłaty (k. 91 akt); odpowiedź pozwanej na wezwanie (k. 94 akt).

Strona powodowa dwukrotnie wzywała pozwaną do przedstawienia możliwej do zaakceptowania przez powoda propozycji spłaty wymagalnego zadłużenia oraz przedłożenia dokumentów pozwalających na przeprowadzenie oceny sytuacji finansowej i gospodarczej pozwanej celem rozważenia możliwości i zasadności dokonywania restrukturyzacji zadłużenia. W związku z brakiem odpowiedzi i zwłoką w spłacie, powód wezwał pozwaną do dobrowolnej zapłaty należności. Na skutek braku uregulowania należności, powód zawiadomił pozwaną o wypowiedzeniu umowy. Dnia 24 lipca 2020 r. powód wystosował do pozwanej przedsądowe wezwanie do zapłaty.

dowody : wezwanie powoda (k.107 akt); wezwanie do zapłaty (k. 109 akt); zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy (k. 113 akt); przedsądowe wezwanie do zapłaty (k. 116 akt).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 lutego 2021 r. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy I Wydział Cywilny nakazał pozwanej, aby zapłaciła na rzecz powoda kwotę 195.747,10 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 31 grudnia 2020 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 13.405,00 zł tytułem kosztów procesu wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu albo wniosła w tym terminie sprzeciw.

dowód : nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt I Nc 9/21 (k. 120 akt).

W dniu 12 marca 2021 r. pozwana zaskarżyła w/w nakaz zapłaty w całości i wniosła o stwierdzenie utraty mocy nakazu zapłaty w całości, oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych.

dowód : sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 10 lutego 2021 r. (k. 125-126 akt).

Pozwana nie dokonywała wpłat na poczet zadłużenia. Wniosła o umożliwienie zawarcia ugody oraz o wskazanie i ustalenie kwot, które może miesięcznie spłacać.

dowód : zeznania pozwanej (k. 148 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów oraz na podstawie zeznań pozwanej.

Sąd uznał za wiarygodne oraz przydatne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy w/w dokumenty, albowiem zostały one sporządzone we właściwej formie, przewidzianej dla danego typu dokumentów. Ponadto ich autentyczność nie budziła wątpliwości Sądu ani stron postępowania.

Przesłuchanie strony pozwanej, jako dowód uzupełniający, Sąd uznał za zbędne, bowiem wszystkie okoliczności faktyczne wynikają z zebranych dokumentów. Powód wielokrotnie wystosowywał do pozwanej wezwania do zapłaty, które były bezskuteczne. Sąd ustalił, że strona pozwana zaoferowała jedynie spłaty kilkumiesięczne w wysokości co najmniej 300,00 zł, co nie byłoby w stanie doprowadzić do spłaty zadłużenia w rozsądnym czasie zwłaszcza, że pozwana przez wiele lat sporu z powodem nie uczyniła żadnych kroków w celu zmniejszenia swojego zobowiązania. Wobec powyższego Sąd negatywnie odniósł się do propozycji pozwanej w postaci umożliwienia zawarcia ugody.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu roszczenie powoda jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie w całości.

Powód wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwana D. O. ma zapłacić na rzecz powoda kwotę 195.747,10 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 31 grudnia 2020 r. do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W sprawie bezsporne było, że strony zawarły umowę pożyczki nr (...), na podstawie której strona powodowa udzieliła pozwanej pożyczki w kwocie 150.000,00 zł na okres do dnia 9 czerwca 2021 r.

Zgodnie z dyspozycją art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Istotą zobowiązania wynikającego z umowy pożyczki, jest przeniesienie przez pożyczkodawcę jej przedmiotu na własność pożyczkobiorcy. Przeniesienie własności przedmiotu pożyczki może nastąpić w każdy prawem przewidziany sposób. W wypadku pieniędzy wchodzi w grę wydanie gotówki, przelew bankowy, otwarcie kredytu na rachunku bankowym itp. Umowa pożyczki jest umową dwustronnie zobowiązującą, co oznacza, że obowiązki pożyczkodawcy do przeniesienia własności przedmiotu umowy na pożyczkobiorcę odpowiada obowiązek zwrotu, czyli przeniesienia przez pożyczkobiorcę na pożyczkodawcę przedmiotu umowy, powiększonego o ewentualne wynagrodzenie ustalone w umowie. Stosownie do treści art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne, zaś zgodnie z art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

Niewątpliwie pozwana nie wywiązała się z zawartej umowy pożyczki, o czym świadczą wprost przedłożone przez powoda wielokrotne wezwania do zapłaty i brak świadomości pozwanej dotyczącej wysokości kwoty pozostającej do spłaty. Jednocześnie sama pozwana zaniechała w tym względzie jakiegokolwiek inicjatywy dowodowej i nie wykazała, by dokonywała spłat w jakiegokolwiek części. Sąd uznał roszczenia powoda za zasadne, albowiem zaoferowane przez niego dokumenty i potwierdzenia odbioru kierowanych do pozwanej pism świadczą o tym, iż pozwana nie podejmowała inicjatywy związanej ze spłatą wymagalnych należności, a gdy została wystosowana przez nią propozycja spłaty zadłużenia, nie spotkała się z akceptacją strony powodowej.

Pożyczka w kwocie 150.000,00 zł została zawarta na okres od dnia 9 czerwca 2015 r. do dnia 9 czerwca 2021 r. Została oprocentowana według zmiennej stopy procentowej wynoszącej w dniu zawarcia umowy 10% w skali roku. Umowa pożyczki została określona na kwotę 215.650,99 zł, w tym szacunkowa wartość odsetek kapitałowych została określona na kwotę 50.150,00 zł. Pozwana zobowiązała się spłacić pożyczkę w równych ratach miesięcznych. Strona pozwana niemalże od początku nie regulowała zobowiązania wynikającego z umowy.

Wszystkie wskazane powyższej ustalenia wskazują na to, że powód dowiódł, że do zapłaty przez pozwaną pozostała kwota 195.747,10 zł, na którą złożyła się suma niezapłaconych rat (część kapitałowa oraz odsetkowa), które stały się wymagalne do dnia rozwiązania umowy pożyczki oraz kapitału pożyczki, który stał się wymagalny na skutek wypowiedzenia umowy, tj. 176.384,28 zł. Nadto na przedmiotową sumę złożyły się naliczone do dnia 30 grudnia 2020 r. i dotychczas niezaspokojone odsetki od przeterminowanego zadłużenia w łącznej kwocie 19.362,82 zł.

W sprawie bezsporne było, że pozwana zaprzestała regulowania rat pożyczki w ten sposób doprowadzając do powstania zaległości. Pozwana nie wykazała, aby należność dochodzona przez powoda była nieprawidłowa. W swoich zarzutach poprzestała na stwierdzeniu, że roszczenie o zapłatę uległo przedawnieniu i na tej podstawie może uchylić się od jego spełnienia. Zarzut ten w sytuacji, w której strona powodowa w dniu 31.12.2020r. wytoczyła powództwo o zapłatę całości zobowiązania na skutek rozwiązania umowy z upływem 30 dni od dnia doręczenia pisma z 17.03.2020r. zawierającego jej skuteczne wypowiedzenie (poprzedzone procedurą wezwań i pouczeniem o możliwości restrukturyzacji), a więc przed upływem roku od daty wymagalności zobowiązania, jest całkowicie chybiony. Na skutek zaś treści prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego we Włocławku, sygn. akt I C 330/17 ustalić przy tym należało, że wcześniej przeprowadzona wadliwa procedura wypowiedzenia umowy nie zakończyła tego stosunku prawnego, co nastąpiło dopiero na skutek doręczenia pisma z 17.03.2020r.

Skoro zatem powód wykazał wysokość należności głównej, to pozwana podważając te ustalenia powinna dowieść okoliczności przeciwnych zgodnie z art. 6 k.c., czego nie uczyniła.

Wskazać należy, że powód wzywał pozwaną kilkakrotnie do zapłaty należności z tytułu umowy pożyczki. Tym samym powód wdrożył postępowanie upominawcze. Oznacza to, że pozwana miała możliwość doprowadzenia do kontynuacji umowy pożyczki na dotychczasowych warunkach. Ponadto z uwagi na liczne wezwania pozwanej do zapłaty, wypowiedzenie umowy pożyczki nie powinno być dla niej zaskoczeniem, a więc nie było ono zdarzeniem nagłym. Pozwana wiedziała, że posiada zaległość w powodowym banku, co sama przyznała podczas przesłuchania.

Reasumując Sąd uznał, że powód wykazał wysokość oraz zasadność dochodzonej kwoty. Udowodnił również, że skutecznie wypowiedział umowę pożyczki i wezwał powódkę do zapłaty przed wypowiedzeniem umowy.

W konsekwencji Sąd uwzględnił roszczenie powoda w całości, o czym orzekł jak w pkt I sentencji. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. Zgodnie z tym artykułem, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zasadnym zatem było o odsetkach orzec zgodnie z żądaniem pozwu, które to Sąd zasądził od zasądzonej kwoty od dnia 31 grudnia 2020 r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy (art. 98 § 1 k.p.c.), zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę jest obowiązana zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na zasądzoną kwotę składały się kwota 9.788,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 5.400,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (pkt 2 wyroku).

SSO Joanna Cyganek

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. powoda;
2. za 14 dni albo z wpływem.